

УДК 343.98

*С. М. Князєв**кандидат юридичних наук,
здобувач Національної академії внутрішніх справ*

ПОРЯДОК ВЗАЄМОДІЇ СПІВРОБІТНИКА ОПЕРАТИВНОГО ПІДРОЗДІЛУ ТА СЛІДЧОГО ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» (ст. 7) передбачено, що в разі виявлення ознак злочину оперативний підрозділ, який здійснює оперативно-розшукову діяльність (далі – ОРД), зобов'язаний невідкладно направити зібрані матеріали, в яких зафіксовано фактичні дані про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, до відповідного органу досудового розслідування для початку та здійснення досудового розслідування в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України [1]. Водночас матеріали ОРД можуть бути використані як приводи та підстави для початку досудового розслідування (ст. 10 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність») [1].

Наведене положення закріплює порядок направлення та використання результатів ОРД як приводів та підстав унесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР). Проте в практичній діяльності виникають питання щодо повноти зібраних матеріалів ОРД, своєчасності їх направлення до органу досудового розслідування та наявності ознак готування чи вчинення кримінального правопорушення, а також необхідності попереднього ознайомлення слідчого, керівника органу досудового розслідування з такими матеріалами для процесуальної їх оцінки. Адже правильним є твердження, що одержані відомості під час ознайомлення з матеріалами ОРД дають можливість слідчому здійснити об'єктивний і всебічний аналіз наявних даних для підготовки найбільш оптимального плану реалізації цих матеріалів [3; 4, с. 179], а також оцінити проведення оперативно-розшукових заходів з погляду допустимості їх подальшого використання як доказів під час розслідування кримінальних правопорушень [4, с. 179]. Слідчий, відповідно до специфіки своєї діяльності, глибше бачить судову перспективу у кримінальному провадженні [4, с. 178].

У діяльності підрозділів кримінальної поліції виникають проблемні питання щодо нормативної урегульованості порядку ознайомлення слідчого з матеріалами ОРД, своєчасності їх надання, об'єктивної оцінки таких матеріалів слідчим, правової участі слідчого в реалізації матеріалів ОРД тощо, що й актуалізує це питання.

Стан наукової розробленості. Окремі питання взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого у процесі здійснення ОРД, зокрема під час направлення та ознайомлення слідчого з матеріалами ОРД, досліджували науковці В. І. Василичук, В. Г. Дрозд, Д. Й. Никифорчук, С. І. Ніколаюк, Ю. Ю. Орлов, М. А. Погорецький, О. С. Тарасенко, С. С. Чернявський, О. Л. Христов та ін. Утім неурегульованість проблемних питань порядку надання матеріалів ОРД слідчому зумовлює необхідність дослідження цього питання з метою розроблення практичних рекомендацій, які нададуть можливість виробити механізм взаємодії співробітника оперативного підрозділу зі слідчим при вивченні матеріалів ОРД щодо можливості їх використання під час внесення відомостей до ЄРДР та досудового розслідування загалом.

Основний зміст. Як свідчить практична діяльність, органи досудового розслідування не завжди використовують отримані результати оперативно-розшукових заходів як джерела доказів. Складність їх процесуального закріплення призводить до зупинення або закриття кримінального провадження через відсутність доказів [5, с. 160]. Проте практичний досвід надає право стверджувати, що найбільш ефективні результати взаємодії щодо виявлення та розкриття злочинів досягаються у випадках безпосереднього залучення слідчих органів досудового розслідування до участі в реалізації оперативних матеріалів [4, с. 179], у тому числі наданні процесуальної оцінки можливого здобуття та закріплення доказів.

У системі Національної поліції (далі – НП) України окремі питання участі слідчого в ОРД закріплено Інструкцією з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами НП України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні (далі – Інструкція) [2], якою визначено загальні питання взаємодії співробітника оперативного підрозділу та органу досудового розслідування при направленні матеріалів ОРД. Основними з них є такі: при веденні оперативним підрозділом оперативно-розшукової справи (далі – ОРС) щодо осіб, стосовно яких є дані про участь у підготовці до вчинення злочину, керівник оперативного підрозділу письмово звертається до керівника органу досудового розслідування

про закріплення за цією ОРС слідчого для забезпечення методичного супроводження її реалізації і надання практичної допомоги оперативному підрозділу; керівник оперативного підрозділу надає матеріали ОРС слідчому для вивчення та надання за потреби рекомендацій щодо фіксації додаткових фактичних даних; матеріали ОРС можуть розглядатися на спільній нараді, на якій визначаються достатність підстав внесення відомостей до ЄРДР та розроблення плану заходів реалізації матеріалів ОРС; у разі виявлення під час проведення оперативно-розшукових заходів ознак вчинення злочину направлення їх органу досудового розслідування [2]. Останнє положення закріплено також у Законі [1].

До того ж обґрунтованою є норма, яка надає можливість проведення заходів щодо їх завершення, якщо їх припинення негативно може вплинути на фіксацію факту вчинення кримінального правопорушення, оскільки це сприяє взаємодії оперативного та слідчого підрозділі щодо питань використання результатів ОРД, зокрема, щодо можливості використання здобутих відомостей під час досудового розслідування й недопущення можливого розшифрування факту фіксації підготовки, вчинення кримінального правопорушення.

Наприклад, оперативний підрозділ, у межах ОРС, здійснює перевірку інформації щодо підготовки до вчинення тяжкого або особливо тяжкого кримінального правопорушення, а в подальшому встановлює факт його вчинення. У цьому разі виникає необхідність безперервної фіксації злочинних дій із застосуванням негласних засобів. Проте оперативний підрозділ зобов'язаний повідомити орган досудового розслідування, прокурора про факт вчинення кримінального правопорушення, які мають прийняти рішення про внесення відомостей до ЄРДР та проведення негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД). У цій ситуації з моменту внесення відомостей до ЄРДР співробітник оперативного підрозділу припиняє проведення заходів, а рішення про проведення НСРД може бути прийнято не раніше ніж за добу, з урахуванням процедури прийняття рішення про проведення НСРД та надання доручення оперативному підрозділу на його проведення. Припинення проведення заходів, що тимчасово обмежують конституційні права особи, призводить до втрати інформації, яку можна використати в доказуванні, при затриманні осіб, запобіганні настання тяжких наслідків тощо.

Норма, яку аналізуємо, не повною мірою узгоджена з положеннями ч. 1 ст. 214 Кримінального процесуального кодексу України, якою передбачено, що слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним

з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до ЄРДР, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з ЄРДР [3]. Крім того, практика застосування цих норм надає право стверджувати, що за наявності такого факту прокурор акцентує увагу на тому, що оперативний підрозділ приховує злочин. Стороною захисту під час судового розгляду матеріалів провадження може бути акцентовано на порушенні порядку здобуття доказів та внесення відомостей до ЄРДР, оскільки при встановленому факту вчинення злочину співробітник оперативного підрозділу продовжував проведення ОРЗ, а слідчий чи прокурор не внесли відомості до ЄРДР.

За результатами проведеного аналізу положень Інструкції [2] можна стверджувати, що їх застосування створює об'єктивні проблеми під час упровадження порядку надання матеріалів ОРД співробітником оперативного підрозділу слідчому цих норм у практичну діяльність. Крім цього, О. Л. Христов, досліджуючи порядок взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого, під час ознайомлення останнього з результатами ОРД дійшов висновку, що Інструкція [2] потребує додаткового опрацювання і внесення змін, зокрема щодо необхідності визначення часу або обставин, при настанні яких слідчий закріплюється за ОРС, конкретизації компетенції слідчого, якого закріпили за ОРС, моменту передачі матеріалів ОРС до слідчого підрозділу щодо конкретизації повноти зібраних матеріалів та підстав для реєстрації в ЄРДР тощо [8, с. 258 261].

Ми частково погоджуємося з такими пропозиціями, а саме щодо компетенції слідчого під час ознайомлення з матеріалами ОРС. Крім цього, залишаються не вирішеними питання щодо документів (інформації), які можуть надавати слідчому; необхідності винесення рішення про передачу матеріалів ОРД; процесуального статусу слідчого під час проведення подальших заходів, за необхідності; узгодженості ч. 3 Закону [1] та ч. 1 ст. 214 Кримінального процесуального кодексу України [3] щодо можливості подальшого проведення заходів за наявності встановлених відомостей про вчинення злочину, якщо внесення відомостей до ЄРДР негативно може вплинути на фіксацію факту вчинення злочину.

Доцільно звернутися до зарубіжної практики врегулювання аналогічних питань, у тому числі щодо передачі матеріалів ОРД органу досудового розслідування. Правильним є твердження, що слід мати чітку регламентація порядку надання матеріалів ОРД слідчим підрозділам [5, с. 161], оскільки деталізація правового регулювання використання матеріалів ОРД істотно активізує роботу оперативних підрозділів у протидії з най-

більш складними (латентними) видами злочинів, а також її організованими формами [5, с. 161]. До того ж, нормативно закріплений порядок дозволить ефективно організовувати передачу оперативно-розшукових відомостей уповноваженим посадовим особам (органам) із створенням необхідних умов для їх подальшої трансформації цих відомостей у процесуальну форму [6, с. 62].

Так, Законом Республіки Молдова «Про спеціальну розшукову діяльність» [9] передбачено, що в разі, якщо розшуковий офіцер констатує наявність підозри у вчиненні злочину або в підготовці до його вчинення, він негайно передає всі матеріали у вигляді доповіді органу кримінального переслідування (ч. 3 ст. 24). Статтею 14 Закону Киргизької Республіки «Про оперативно-розшукову діяльність» [10] та ст. 50 Закону Республіки Білорусь «Про оперативно-розшукову діяльність» [11] визначено, що надання результатів ОРД органу дізнання, слідчому або до суду здійснюється на підставі постанови керівника органу, який проводить ОРД у визначеному порядку.

Отже, результати ОРД за законодавством наведених країн (Республік Білорусь, Молдова та Киргизької Республіки) надаються слідчому на підставі рішення уповноваженої особи, згідно з визначеним порядком. Відповідно, у міжвідомчих актах деталізуються особливості надання матеріалів ОРД слідчому. За українським законодавством не передбачено чіткого порядку надання матеріалів ОРД слідчому, зокрема необхідність прийняття окремого відповідного рішення (наприклад, у формі постанови). Закон [1] не робить посилань на інші підзаконні акти, якими деталізується цей порядок.

Уважаємо за необхідне дослідити особливості надання матеріалів ОРД слідчому, які закріплено підзаконними актами зарубіжних країн, з метою виокремлення норм для впровадження в українське законодавство.

Підзаконними актами зарубіжних країн (Інструкцією про порядок оформлення та надання оперативними підрозділами органів внутрішніх справ матеріалів, отриманих під час оперативно-розшукової діяльності, для їх використання в кримінальному процесі (далі – Інструкція Республіки Білорусь) [12], Порядком надання результатів оперативно-розшукової діяльності органу дізнання, слідчому, прокурору або до суду (далі – Порядок Киргизької Республіки) [14], Інструкцією про порядок подання результатів оперативно-розшукової діяльності органу дізнання, слідчому або до суду (далі – Інструкція Російської Федерації) [13]) визначено вимоги до матеріалів ОРД, що надаються слідчому за наявності певних обставин (критеріїв), а саме:

– для порушення кримінальної справи: відомості про те, де, коли, які ознаки і якого саме

злочину виявлено; за яких обставин відбулося виявлення ознак злочину; відомості про особу (осіб), яка його вчинила (якщо відомо); очевидців злочину (якщо вони відомі); про місцезнаходження слідів злочину, документів і предметів, які можуть стати речовими доказами; будь-які інші факти і обставини, що мають значення для вирішення питання про порушення кримінальної справи (п. 10 Інструкції Республіки Білорусь [12], п. 18 Інструкції Російської Федерації [13] та п. 4 5 Порядку Киргизької Республіки [14]);

– для проведення слідчих та інших процесуальних дій: відомості про осіб, які переховуються від органів розслідування і суду, про можливі джерела доказів, осіб, яким відомі обставини і факти, що мають значення для кримінальної справи, про місцезнаходження знарядь і засобів учинення злочину, грошей і цінностей, одержаних злочинним шляхом, предметів і документів, пов'язаних з обставинами предмета доказування, а також про інші факти та обставини, що дають змогу визначити обсяг і послідовність проведення слідчих дій, вибрати тактику їх проведення, виробити методику розслідування у конкретній кримінальній справі (п. 19 Інструкції Російської Федерації [13] та п. 4 5 Порядку Киргизької Республіки [14]); про родинні, ділові та інші зв'язки осіб, причетних до вчинення злочину; про наявність у них нерухомого майна, вкладів у банках і небанківських фінансово-кредитних організаціях, у тому числі й за межами країни, транспортних засобів, про місця перебування зазначених осіб та майна; про наявність іншого майна, на яке можливо накладення арешту; про юридичних осіб, засновниками, учасниками або власниками майна яких є громадяни, причетні до вчинення злочину, їхні родичі, довірені особи; про відповідність рівня життя видаткової частини сімейного бюджету, поїздках за кордон (п. 12 Інструкції Республіки Білорусь) [12];

– для використання в доказуванні: результати ОРД повинні відповідати вимогам Кримінального процесуального кодексу (збір, оцінка та перевірка доказів), містити фактичні дані, що мають значення для встановлення обставин, які входять до предмета доказування, вказівку на джерело їх отримання з метою перевірки доказів, сформованих на їх основі (п. 11 Інструкції Республіки Білорусь [12] та п. 4, 20 Інструкції Російської Федерації [13]);

– для забезпечення безпеки осіб: матеріали, що свідчать про дотримання принципу допустимості при їх отриманні, про необхідність проведення оперативно-розшукових заходів і слідчих дій із забезпечення безпеки учасників процесу (п. 16 Інструкції Республіки Білорусь [12]).

Закріплення наведених обставин надає можливість визначити критерії результатів ОРД, яким повинні відповідати документи (відомості), що надають оперативні підрозділи слідчому.

Окремої уваги заслуговує положення, яким передбачено винесення постанови керівником органу, що здійснює ОРД, про надання результатів ОРД слідчому органу, які після визначення їх належності та значущості для кримінального судочинства можуть бути долучені до кримінальної справи (п. 9 Порядку) [14]. Згідно з п. 9 Інструкції Російської Федерації передбачено складання постанови у двох примірниках (перший направляється до слідчого органу, другий залишається в матеріалах ОРС) [13]. На нашу думку, складання постанови у двох примірниках є правильним, адже її наявність у матеріалах провадження надає можливість оцінити законність дій працівників оперативних підрозділів, а в матеріалах ОРС зазначити, куди вилучені документи та які відомості вони містили.

Крім цього, надання матеріалів ОРД слідчому органу включає в себе: винесення керівником органу, що здійснює ОРД, постанови про надання результатів ОРД слідчому органу, яка складається із вступної, описової та результативної частин; винесення постанови про розсекречення окремих оперативно-службових документів, що містять державну таємницю, у випадках, без яких неможливо використовувати результати ОРЗ для досягнення цілей і вирішення завдань, передбачених Законом (рішення про розсекречення та оприлюднення результатів ОРЗ приймається тільки на підставі постанови керівника органу, що здійснює ОРД (п. 7 Порядку); оформлення супровідних документів та фактичну передачу матеріалів (п. 10 Порядку) [14].

Також п. 8 Інструкції РФ передбачено надання оперативним підрозділом до слідчого органу повідомлення (рапорту), яке містить відомості щодо результатів ОРД (підстави порушення справи, проведення процесуальних дій тощо) [13]. З огляду на наведене, Інструкцією [2], що регламентовано порядок взаємодії підрозділів НП України, передбачено можливість надання рапорту співробітником оперативного підрозділу слідчому. Утім у цьому рапорті не передбачено зазначення результатів ОРД, зокрема долучення до нього відповідних результатів, наприклад, проведення ініціативних заходів.

Достатньо цікавим є положення п. 13 Порядку Киргизької Республіки стосовно передбачення переліку результатів ОРД, що можуть бути представлені слідчому у вигляді узагальненої довідки або оригіналу оперативно-службових документів, а саме: 1) документи, якими можуть оформлятися результати оперативно-розшукових заходів (інформація, надана негласними співробітниками, які проводять ОРД, або особами, які сприяють проведенню ОРД на конфіденційній основі); пояснення громадян-учасників оперативно-розшукових заходів або заяви громадян; акт або інший

документ відомства; довіреність та інші нотаріально завірені документи; прибутково-видаткові документи; рапорт співробітника; довідка; звіт; 2) додатки до документів про результати оперативно-розшукових заходів: документи (накладні, рахунки-фактури, договори, контракти, установчі документи, статут тощо), предмети (печатки, штампи, ключі, фотографії тощо), знаряддя злочину; аудіо-, відео та інші технічні носії; 3) докази (види доказів, які можуть бути сформовані на підставі поданих матеріалів): протокол допиту; висновок експерта; речові докази (документи, аудіо-, відеозаписи, магнітні носії засобів обчислювальної техніки, викрадені предмети, знаряддя злочину); інші документи і матеріали [14].

Відповідно до п. 12 Інструкції Російської Федерації, до результатів ОРД також можуть долучатися копії судових рішень та протоколи про проведення оперативно-розшукових заходів [13]. Правильно зазначають науковці, що передача одного лише, наприклад відеозапису, без відповідного повідомлення про результати ОРД (у якому зазначено час, місце та інші обставини отримання запису) ставить під сумнів законність отримання такого виду доказів, як речовий доказ [7, с. 60].

Саме долучення рішення суду про проведення оперативно-розшукових заходів до матеріалів, що направляються слідчому, на нашу думку, є цілком правильним, що й відповідає судовій практиці, оскільки наявність судового рішення про проведення ОРЗ надає можливість законності прийняття рішення та проведення заходу, пов'язаного з тимчасовим обмеженням конституційних прав особи.

За законодавством України вимоги до протоколів про проведення процесуальних дій повинні відповідати положенням, закріпленим у ст. 104 Кримінального процесуального кодексу України [6].

Таким чином, передбачення можливості винесення постанови керівником оперативного підрозділу та надання рапорту до органу досудового розслідування, а також долучення до них додатків (перелік яких чітко визначено в нормативному акті) має певні переваги. Зокрема, з урахуванням практичної діяльності цілком обґрунтованим є передбачення у відомчих актах винесення постанови керівником оперативного підрозділу (до постанови долучаються протокол проведення оперативно-розшукових заходів та інші матеріали) та направлення матеріалів ОРД слідчому, якщо результати одержані в межах ОРС; складання рапорту співробітником оперативного підрозділу (до рапорту долучаються матеріали зі збереженням режиму таємності) та направлення матеріалів ОРД слідчому, якщо результати одержані під час проведення ініціативних заходів.

Наступне положення, яке, на нашу думку, необхідно виокремити, передбачає випадки, коли результати ОРД не надаються органу досудового

розслідування, а саме: якщо неможливо забезпечити безпеку суб'єктів (учасників) ОРД, у зв'язку з поданням і використанням даних результатів у кримінальному процесі; якщо їх використання в кримінальному процесі створює реальну можливість розшифровки (розголошення) відомостей про використовувані або використані під час проведення негласних оперативно-розшукових заходів сил, засобів, джерел, методів, плани і результати ОРД, про осіб, упроваджених в організовані злочинні групи, про штатних негласних співробітників й осіб, які сприяють їм на конфіденційній основі, а також про організацію і тактику проведення ОРЗ, віднесених законом до державної таємниці, крім випадків, коли зазначені відомості віддаються гласності в порядку, встановленому Законом (п. 22) [14]. За наявності таких умов, за підписом керівника органу направляється лист, у якому обґрунтовуються причини неможливості надання матеріалів ОРД в повному обсязі (п. 23 Порядку Киргизької Республіки) [14]. Передбачення повідомлення органу досудового розслідування про неможливість надання в повному обсязі матеріалів ОРД є цілком обґрунтованим і, на наш погляд, сприятиме збереженню в таємниці відомостей, що не підлягають розголошенню відповідно до законодавчих актів.

Пункт 16 Порядку [14] передбачає випадки негайного надання уповноваженому органу результатів ОРД, зокрема: що не терплять зволікання та можуть призвести до вчинення тяжкого та особливо тяжкого злочину; за наявності відомостей про загрозу державній, військовій, економічній та екологічній безпеці Киргизької Республіки. При цьому оперативний підрозділ зобов'язаний вжити заходів щодо запобігання або припинення злочину та закріплення його слідів відповідно до КПК Киргизької Республіки [14].

У цьому контексті, на нашу думку, передбачення можливості безпосередньої взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого органу досудового розслідування лише сприятиме оперативності надання матеріалів ОРД у невідкладних випадках.

Отже, ми дійшли таких висновків: 1) аналіз зарубіжної практики взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого свідчить про необхідність розроблення та прийняття міжвідомчого порядку, яким буде закріплено вимоги, що ставляться під час використання матеріалів ОРД; перелік документів, що підлягають передачі слідчому; підстави надання матеріалів ОРД слідчому; прийняття рішення, що є підставою надання матеріалів ОРД слідчому; умови ненадання матеріалів ОРД слідчому в повному обсязі тощо; 2) приведення у відповідність положень КПК України та Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», а саме внесення змін до ст. 214 КПК

України, у якій частину 1 доповнити таким абзацом: «У виняткових випадках відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться згідно з правилами, закріпленими частиною 3 статті 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»; 3) використання матеріалів ОРД на підставі рішення керівника органу досудового розслідування шляхом внесення змін до ст. 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» та доповнення її частиною п'ятою такого змісту: «Рішення про надання матеріалів оперативно-розшукової діяльності приймає керівник оперативного підрозділу у формі постанови. Внесення постанови керівником оперативного підрозділу, яка протягом 24 год погоджується з керівником органу досудового розслідування та керівником прокуратури з урахуванням територіальності розміщення оперативного підрозділу».

Література

1. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-ХІІ. *Голос України*. 1992. № 56.
2. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ МВС України від 7 лип. 2017 р. № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17>.
3. Мазунин Я. М. Оперативно-розсыльное обеспечение предварительного расследования по групповым преступлениям : лекция. Омск: Изд-во ОЮИ МВД России, 1999. 31 с.
4. Ковтун Ю. А., Жукова Н. А., Шевцов Р. М., Рудов Д. Н. Взаимодействие следователей органов внутренних дел Российской Федерации с органами дознания при раскрытии и расследовании преступлений. *Проблемы российского законодательства*. 2014. № 6. С. 178–181. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/vzaimodeystvie-sledovateley-organov-vnutrennih-del-rossiyskoy-federatsii-s-organami-doznaniya-pri-raskrytii-i-rassledovanii/viewer>.
5. Тусунбеков К. Р. Некоторые аспекты использования результатов оперативно-розсыльной деятельности в процессе доказывания по уголовным делам. *Заңнама институтының жаршысы*. Қазақстан Республикасы, 2015. № 2 (38). С. 160–163.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. *Голос України*. 2012. № 90–91.
7. Пилюшин И. П., Павлов А. В. Новеллы инструкции о порядке представления результатов оперативно-розсыльной деятельности органу дознания, следователю или в суд. *Вестник ОЮА: противodelствие преступности: вопросы теории и практики*. 2014. № 1 (22). С. 59–63. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/novelly-instruktsii-o-poryadke-predstavleniya-rezultatov-operativno-rozysknoy-deyatelnosti-organu-doznaniya-sledovatelyu-ili-v-sud>.
8. Христов О. Л. Удосконалення нормативного регулювання взаємодії оперативних і слідчих підрозділів ОВС під час реалізації матеріалів ОРД. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2014. № 2. С. 256–262.

9. О специальной розыскной деятельности: Закон Республики Молдова №. 59 от 29.03.2012. URL: lex.justice.md/ru/343452/.

10. Об оперативно-розыскной деятельности: Закон Кыргызской Республики от 16 окт. 1998 г. № 131. URL: cbd.minjust.gov.kg/act/view/ru-ru/138.

11. Об оперативно-розыскной деятельности: Закон Республики Беларусь от 15 июля 2015 г. № 307-3. URL: kgb.by/ru/zakon289-3/.

12. Об утверждении Инструкции о порядке оформления и предоставления оперативными подразделениями органов внутренних дел материалов, полученных в ходе оперативно-розыскной деятельности, для их использования в уголовном процессе : Постановление МВД Республики Беларусь от 29 сент. 2005 г. № 307. URL: pravo.levonevsky.org/bazaby/org335/basic/text0185.htm.

13. Об утверждении Инструкции о порядке представления результатов оперативно-розыскной деятельности органу дознания, следователю или в суд : приказ МВД РФ, МО РФ, ФСБ РФ, ФСО РФ, ФТ, СВР РФ, ФСИН, ФС РФ по контролю за оборотом наркотиков, СК РФ от 27 сент. 2013 г. № 776/703/509/507/1820/42/535/398/68. URL: <https://rg.ru/2013/12/13/instrukcia-dok.html>.

14. Порядок представления результатов оперативно-розыскной деятельности органу дознания, следователю, прокурору или в суд : утвержден постановлением Правительства Кыргызской Республики от 18 февр. 2013 г. № 80. URL: cbd.minjust.gov.kg/act/view/ru-ru/94181.

Анотація

Князев С. М. Порядок взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого під час здійснення оперативно-розшукової діяльності: вітчизняний та зарубіжний досвід. – Стаття.

Досліджено порядок взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого під час ознайомлення останнього з матеріалами оперативно-розшукової діяльності. Визначено, що нормативно-правовими актами зарубіжних країн детально регламентовано порядок надання оперативним підрозділом матеріалів оперативно-розшукової діяльності органу досудового розслідування. З метою удосконалення порядку взаємодії співробітника оперативного підрозділу та слідчого надано пропозиції щодо врегулювання питань надання матеріалів оперативно-розшукової діяльності.

Ключові слова: співробітник оперативного підрозділу, слідчий, матеріали оперативно-розшукової діяльності, кримінальне правопорушення, постанова, рапорт.

Аннотация

Князев С. М. Порядок взаимодействия сотрудника оперативного подразделения и следователя при осуществлении оперативно-розыскной деятельности: отечественный и зарубежный опыт. – Статья.

Исследован порядок взаимодействия сотрудника оперативного подразделения и следователя во время ознакомления последнего с материалами оперативно-розыскной деятельности. Определено, что нормативно-правовыми актами зарубежных стран подробно регламентирован порядок предоставления оперативным подразделением материалов оперативно-розыскной деятельности органа досудебного расследования. С целью усовершенствования порядка взаимодействия сотрудника оперативного подразделения и следователя даны предложения по урегулированию вопросов предоставления материалов оперативно-розыскной деятельности.

Ключевые слова: сотрудник оперативного подразделения, следователь, материалы оперативно-розыскной деятельности, уголовное преступление, постановление, рапорт.

Summary

Kniaziev S. M. The order of interaction of the officer of the operational unit and the investigator during the implementation of the operational search activity: domestic and foreign experience. – Article.

The procedure of interaction of the employee of the operational unit and the investigator during acquaintance with the materials of the operative-search activity was investigated. It is determined that the normative legal acts of foreign countries regulate in detail the procedure for submitting to the operational unit the materials of the investigative activity of the pre-trial investigation body. In order to improve the order of interaction between the officer of the operational unit and the investigator, a proposal was made to regulate the provision of materials for operational and search activities.

Key words: employee of the operational unit, investigator, materials of operative-search activity, criminal offense, decree, report.